



η Ζούρτσα



ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΖΟΥΡΤΣΑΝΩΝ ΑΘΗΝΑΣ

ΤΡΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΝΕΩΝ ΦΙΓΑΛΕΩΝ (ΖΟΥΡΤΣΑΝΩΝ) ΑΘΗΝΑΣ • ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 25 Τ.Κ. 104 32 ΑΘΗΝΑ
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 165 • ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ - ΜΑΡΤΙΟΣ 2025 • ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ: www.zourtsa.gr • e-mail: sylogos@zourtsa.gr • ΚΩΔΙΚΟΣ: 213622

Σας ευχόμαστε καλό, ειρηνικό και ευλογημένο Πάσχα

ΔΥΟ ΧΡΟΝΙΑ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΤΩΝ ΤΕΜΠΩΝ

• «Ήταν λίγο πριν από τα μεσάνυχτα της 28ης Φεβρουαρίου, όταν συνέβη η ασύλληπτη για το νου μας εθνική τραγωδία της σύγκρουσης των δύο αμαξοστοιχιών, λίγο πριν από τα Τέμπη, στη Χ.Θ. (χιλιομετρική θέση) 376, οι οποίες κινούνταν στην ίδια γραμμή με αντίθετη πορεία. Όλη η Ελλάδα θρηνεί τους 57 νεκρούς, κυρίως νέα παιδιά, φοιτητές που επέστρεφαν στη Θεσσαλονίκη για τις σπουδές τους, το μέλλον της πατρίδας μας, και τους πολλούς, σωματικά και ψυχικά, τραυματίες. Και ο πόνος για τα αδικοχαμένα θύματα είναι αβάσταχτος για τις οικογένειές τους, στις οποίες ο Σύλλογός μας, η εφημερίδα μας, οι αναγνώστες και όλοι οι συμπατριώτες θέλουμε, με αυτό το σημείωμα, να εκφράσουμε τη βαθύτατη λύπη μας και τη συμπάραστασή μας. Ταυτόχρονα, θέλουμε να φωνάξουμε κι εμείς, προς κάθε κατεύθυνση, προς κάθε υπεύθυνο, το μεγάλο και τραγικό ΓΙΑΤΙ;».

• Αυτά έγραφε τότε ο συμπατριώτης μας Παναγιώτης Κων. Κάσσαρης στην αρχή του κειμένου του, στο φύλλο 157 της εφημερίδας μας. Τώρα, μετά από δύο χρόνια, ο πόνος για το τραγικό συμβάν δεν έχει καταλαγιάσει. Αντίθετα, έχει αγγίξει τους Έλληνες κάθε ηλικίας μέσα και έξω από τη χώρα και έχει μετατραπεί σε κραυγή διαμαρτυρίας, που απαιτεί να λάμψει η αλήθεια, να αποκαλυφθούν τα αίτια, να καταλογιστούν ευθύνες σε όσους φταίνε, όσο ψηλά και αν βρίσκονται, και να αποδοθεί εν τέλει δικαιοσύνη, που είναι το μεγάλο ηθικό χρέος, όχι μόνον απέναντι στους 57 νεκρούς, αλλά και στους σωματικά και ψυχικά τραυματίες που διασώθηκαν, καθώς και στις οικογένειές τους.

• Και, όπως συμβαίνει συνήθως με τα μεγάλα και ακανθώδη θέματα, έτσι και με αυτό, η λύση δεν έρχεται, αν δεν ευαισθητοποιηθούν, δεν αγωνιστούν και δεν την απαιτήσουν μαζικά, δυναμικά και ενωμένα οι πολίτες. Αυτοί τώρα ζητούν απαντήσεις στην τραγική υπόθεση των Τεμπών. Μετά από δύο χρόνια αδικαιολόγητης καθυστέρησης των κρατικών και των άλλων αρμόδιων αρχών, μετά από μισόλογα που επιδιώκουν να θολώσουν τα πράγματα, μετά από προσπάθειες να πετάξουν κάποιιο το μπαλάκι των ευθυνών σε άλλους, ο κόσμος έχει καταλάβει ότι κάτι ύποπτο συγκαλύπτεται και ότι η αλήθεια κρύβεται, όπως δείχνουν τα αδιάσειστα στοιχεία που έρχονται διαρκώς στο φως.

• Αυτή η πανελλήνια απαίτηση αποκάλυψης της αλήθειας, που θα είναι και ο οφειλόμενος φόρος τιμής στη μνήμη των τραγικών θυμάτων, εκφράζεται με τις πρωτοφανείς σε μέγεθος συγκεντρώσεις σε ολόκληρη τη χώρα. Και μαζί με όλους, ένωσε τη φωνή της και η μικρή πληθυσμιακά αλλά ευαίσθητη



κοινωνία της Ζούρτσας, στη σεμνή τελετή που οργάνωσε και αφιέρωσε στη μνήμη των νεκρών και στην υπεράσπιση της αλήθειας και της δικαιοσύνης. Αυτό το νόημα έχει και η δημοσίευση του παρόντος κειμένου στην εφημερίδα μας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ



ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΓΙΑ ΕΚΔΡΟΜΗ

Ο Σύλλογός μας διοργανώνει εκδρομή στη γειτονική μας Κορινθία, την Κυριακή, 18 Μαΐου 2025.

Η 18η Μαΐου είναι παγκόσμια ημέρα μουσείων και όλοι οι αρχαιολογικοί χώροι και τα μουσεία έχουν ελεύθερη είσοδο, γι' αυτό και επιλέχθηκε η συγκεκριμένη ημερομηνία.

Θα επισκεφθούμε την αρχαία Κόρινθο, που ήταν μια από τις σημαντικότερες και ισχυρότερες πόλεις της αρχαιότητας και ίσως η πλουσιότερη. Στον αρχαιολογικό της χώρο θα δούμε τα σωζόμενα ενδιαφέροντα τμήματα αρχαίων μνημείων και κτισμάτων, μεταξύ των οποίων και το Βήμα του Αποστόλου Παύλου, που είχε ζήσει στην πόλη κατά τους πρώτους χριστιανικούς χρόνους (θυμηθείτε τις Επιστολές του προς Κορινθίους), καθώς και το αρχαιολογικό μουσείο με τα σπουδαία εκθέματά του.

Επίσης, θα επισκεφθούμε τον Ακροκόρινθο, το ύψωμα με την καταπληκτική και απεριόριστη θέα στον κάμπο και στη θάλασσα, πάνω στο οποίο σώζονται τα τείχη του κάστρου, με τη μεγάλη ιστορική διαδρομή και σημασία για τους εκάστοτε κατόχους του.

Στις επισκέψεις μας θα έχουμε στη διάθεσή μας έμπειρο ξεναγό, πληρωμένο από το Σύλλογο.

Όρα αναχώρησης στις 8.30 π.μ. από την οδό 3ης Σεπτεμβρίου κοντά στην Ομόνοια και επιστροφής στο ίδιο σημείο μεταξύ 7.00 και 8.00 μ.μ., ανάλογα με την εξέλιξη του προγράμματός μας, το οποίο θα περιλαμβάνει και ελεύθερη ώρα για φαγητό, καφέ κλπ.

Σας καλούμε όλους, μέλη και φίλους του Συλλόγου, να συμμετάσχετε αθρόα και να δηλώσετε έγκαιρα συμμετοχή στα τηλ. 6948821217 και 6977176319 όντας βέβαιοι ότι θα απολαύσουμε όλοι μαζί μια πολύ ωραία, ενδιαφέρουσα και ωφέλιμη εκδρομή, όπως μας εγγυώνται η ομορφιά της περιοχής και οι ιστορικοί προορισμοί που θα επισκεφτούμε.

Το κόστος συμμετοχής είναι 16€.

Διαβάστε σ' αυτό το φύλλο

- ▶ Μια δυσάρεστη εικόνα στον Άγιο Νικόλαο..... σελ. 2
- ▶ Παρουσίαση θιβλίου του Θανάση Σακελλαριάδη 2
- ▶ Η απομόνωση μεγαλώνει 2
- ▶ Ο άνθρωπος και ο σκύλος..... 3, 6
- ▶ Η Παγκόσμια Ημέρα Αποκριάς 4
- ▶ Το καρναβάλι Νέας Φιγαλίας 2025 4
- ▶ Ζήτω η 25η Μαρτίου 1821 5
- ▶ Κοινωνικά και συνδρομές 6, 7
- ▶ Η συνεισφορά του Συλλόγου μας 8
- ▶ Εκδηλώσεις του Συλλόγου Γυναϊκών Νέας Φιγαλίας 8

ΜΙΑ ΔΥΣΑΡΕΣΤΗ ΕΙΚΟΝΑ



Το 1884 ολοκληρώθηκε η ανέγερση του Ιερού Ναού του Αγίου Νικολάου της Ζούρτσας. Έργο των προγόνων μας! Τότε! Στο σημείο αυτό υπήρχε Κοιμητήριο και μια μικρή εκκλησία, επίσης του ίδιου Αγίου. Ας δούμε και το σήμερα.

Εκτός από τα παράπονα για την όλη καθυστέρηση των εργασιών αποκατάστασης του ναού, τα μέλη του Δ.Σ. του Συλλόγου δέχονται παράπονα και σχόλια από συμπατριώτες, τόσο από μόνιμους κατοίκους όσο και από αυτούς που επισκέπτονται περιοδικά τη γενέτειρά τους, οι οποίοι εκφράζουν τη θλίψη τους και τη διαμαρτυρία τους για την απαράδεκτη κατάσταση και αταξία που παρουσιάζει το προαύλιο του ναού, την οποία θεωρούν κατάντια, που αμαυρώνει την εικόνα όλου του χωριού. Εκτός από τα μπαζωμένα σκαλιά και τις σπασμένες πλάκες το μεγάλο πρόβλημα είναι το παρκάρισμα επιβατικών και αγροτικών αυτοκινήτων στην πλατεία του Ναού.

Αυτό συμβαίνει από τότε που φτιάχτηκε τόσο μεγάλη ράμπα και έχουν τη δυνατότητα οι οδηγοί να ανεβάζουν τα αυτοκίνητα εκεί. Αν και έγιναν συστάσεις από τον ιερέα του χωριού στους κατοίκους να μην τα σταθμεύουν σε αυτόν το χώρο και μάλιστα τοποθετήθηκε και αλυσίδα, κάποιοι την έκοψαν για να συνεχίσουν την θλιβερή αυτή συνήθεια.

Εκτός από την απαράδεκτη εξωτερική εικόνα, που δείχνει ασέβεια προς το ναό και υποβαθμίζει πολιτιστικά και αισθητικά το χωριό μας, υπάρχει και μια άλλη ασέβεια, όχι μικρότερης βαρύτητας. Όπως αναφέραμε πιο πάνω, στο χώρο αυτό ήταν Κοιμητήριο. Εκεί υπάρχουν τα οστά των προγόνων μας! Κάνουμε έκκληση στο αίσθημα σεβασμού, που πρέπει να δείχνουμε όλοι σε έναν τέτοιο ιερό χώρο, ώστε να σταματήσει αυτό το φαινόμενο, που ανεξάρτητα από προθέσεις, αποτελεί βεβήλωση της μνήμης των νεκρών μας.

Τελειώνοντας, υπενθυμίζουμε ότι η πλακόστρωση της πλατείας του Αγίου Νικολάου έγινε τη δεκαετία του '80 από το υστέρημα των απανταχού Ζουρτσάνων με πολύ κόπο, αφιέρωση χρόνου και προσφορά των μελών του τότε Δ.Σ. του Συλλόγου μας. Επομένως, δικαιολογημένα ανησυχεί ο Σύλλογος και διαχρονικά δικαιούται και υποχρεούται να προστατεύει και την αισθητική και την ιερότητα του χώρου από συμπεριφορές που τον υποβαθμίζουν, τον αλλοιώνουν και δεν τον σέβονται.



ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΖΟΥΡΤΣΑΝΩΝ ΑΘΗΝΑΣ

Ιδιοκτήτης

Σύλλογος Ζουρτσάνων Αθήνας και Πειραιά
 «Ο ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ»

Χαλκοκονδύλη 25 Τ.Κ. 104 32 Αθήνα
 Τηλ.: 694 88 21 217

...

Εκδότης - Διευθυντής: Παπαγιώργου Παναγιώτα
 Σεβαστουπόλεως 103 Τ.Κ. 11526 Αθήνα
 Τηλ.: 694 88 21 217

...

Σύνταξη - Επιμέλεια έκδοσης: Το Δ.Σ.

...

Ηλεκτρονική Σελιδοποίηση - Εκτύπωση

Καρπούζη Αριστέα & Υιοί Ο.Ε.
 Θεοδοσίου 23 Ίλιον Τ.Κ. 13121
 Τηλ.: 210 2619 003 - 210 2619 696
 e-mail: karpouzi@otenet.gr

...

ΕΙΣΦΟΡΕΣ ΕΤΗΣΙΕΣ

Εσωτερικού Ευρώ 10 - Εξωτερικού \$ 40

Πωλείται

Πωλείται οικόπεδο
 περίπου 400 τ.μ.
 με κτίσματα και οικία
 περίπου 200 τ.μ.
 Περιοχή Ιλάνια.

Τηλέφωνα επικοινωνίας:
 6944845779
 6979336642
 6972088191

Πωλείται

Οικόπεδο με οικία
 και ελιές
 στον Άγιο Ηλία
 Νέας Φιγαλίας
 Πληροφορίες:
 6973958260

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΒΙΒΛΙΟΥ

Στις 16-1-2025, στο Κέντρο Νεότητας του Δήμου Χαλανδρίου, έγινε η παρουσίαση του βιβλίου του συμπατριώτη μας επ. καθηγητή Φιλοσοφίας στο Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων Θανάση Γ. Σακελλαριάδη «ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ ΚΑΙ ΓΛΩΣΣΑ. Ο "ποιητικός" στοχασμός του Ludwig Wittgenstein» (εκδόσεις «πεδίο»). Για το βιβλίο μίλησαν τρεις διακεκριμένοι συγγραφείς-στοχαστές της φιλοσοφίας και της ποίησης. Εμείς παραθέτουμε το σημείωμα που υπάρχει στο οπισθόφυλλο του βιβλίου:

«Ποιο είναι το ιδιαίτερο στοιχείο στον στοχασμό του Wittgenstein που αναμφισβήτητα ελκύει και απασχολεί ένα τόσο ετερόκλητο και ευρύ αναγνωστικό κοινό;

Ο Ludwig Wittgenstein (Λούντβιχ Βιτγκενστάιν) υπήρξε πρωτίστως φιλόσοφος, σύμφωνα με το συμβατικό νοηματικό πρόσημο που δίνουμε στη συγκεκριμένη ιδιότητα. Παρ' όλα αυτά, οι σχολιασμοί και οι ερμηνείες για το έργο του -που πηγάζουν από ένα ευρύ διεπιστημονικό φάσμα ερευνητών- αναφέρουν ότι η συγγραφική του δραστηριότητα αγγίζει τα όρια μιας καινοφανούς δημιουργικής ορμής. Αυτή η ορμή λειτουργεί εικονοκλαστικά, δείχνοντας στον στοχασμό ποιο είναι το κατώφλι που οφείλει να διαβεί, προκειμένου να αποφύγει τις εννοιολογικές πλάνες και δεσμεύσεις που διατρέχουν την επικράτειά του.

Οι αντιλήψεις του Αυστριακού φιλοσόφου αποτελούν μια «ιδιαίτερη στιγμή» για το φιλοσοφικό τοπίο, και όχι μόνο. Διαπνέονται, επίσης, από σφύζουσα πρωτοτυπία, όσον αφορά την πραγμάτευση των θεωρητικών ζητημάτων μέσα από τη γλωσσική και ενσώματη νοητική δραστηριότητα.

Το παρόν βιβλίο απευθύνεται τόσο στο κοινό που μελετά συστηματικά το έργο του Ludwig Wittgenstein, όσο και σε εκείνο το οποίο για πρώτη φορά σηκώνει φιλοσοφικά τους ώμους απέναντι στα ερωτήματα που αυτός θέτει».



Η ΑΠΟΜΟΝΩΣΗ ΜΕΓΑΛΩΝΕΙ

Οι άνθρωποι γύρω μας όλο και απομονώνονται και αποστασιοποιούνται με διάφορους τρόπους. Οι κατ' επιλογήν απομονωμένοι δεν είναι καθόλου δυσλειτουργικοί. Προτιμούν να περνούν χρόνο στο σπίτι, αξιοποιώντας όλες τις δυνατότητες της σύγχρονης τεχνολογίας. Άλλοι πάλι είναι άνθρωποι που αναζητούν έναν εναλλακτικό τρόπο ζωής και επαφής με τους άλλους. Υπάρχει και μια άλλη ομάδα ανθρώπων που έχουν υψηλό μορφωτικό επίπεδο, οι οποίοι αναζητούν το νόημα της ζωής σε πιο ουσιαστικές καταστάσεις, όπως τη ζωή κοντά στη φύση.

Η πανδημία που πρόσφατα ζήσαμε δημιούργησε νέες καταστάσεις. Στην Ιαπωνία, για παράδειγμα, 1,5 εκατομμύριο άνθρωποι, ηλικίας από 18 έως 64 ετών ζουν σε κοινωνική απομόνωση. Η κατηγορία αυτή έχει γίνει γνωστή ως Χικικομόρι, δηλαδή είναι οι εθελουσίως απομονωμένοι. Η πανδημία, η διάρρηξη των οικογενειακών δεσμών, η παρατεταμένη οικονομική κρίση που έχει αλλάξει την κοινωνική διαστρωμάτωση, η ανάπτυξη της τεχνολογίας και το διαδίκτυο, δημιουργούν νέες κοινωνικές τάσεις.

Στην Ευρώπη και στην Ελλάδα σχετικά πρόσφατα δημιουργήθηκαν μέσω της οικονομικής και ενεργειακής κρίσης οι ομάδες συγκατοίκησης. Στην ουσία η ανάγκη για συνύπαρξη και για συγκατοίκηση ατόμων μεγαλύτερης ηλικίας (60+) προέκυψε από τις ίδιες αιτίες: τη μοναξιά που νιώθουν μεγαλύτερης κυρίως ηλικίας άνθρωποι, όταν ο/η σύντροφός τους δεν υπάρχει πια (για πολλούς λόγους), όταν τα παιδιά και οι συγγενείς τους βρίσκονται μακριά και όταν τα συμπτώματα της παρατεταμένης οικονομικής κρίσης (χαμηλές συντάξεις, ακριβή τροφή και στέγη) είναι γι' αυτούς δυσβάσταχτα.

Τα μέλη της ευρύτερης ομάδας συγκατοίκησης 60+ έχουν ως απώτερο στόχο να αποκτήσουν χώρους συγκατοίκησης, ώστε να μοιράζονται τα έξοδα, τις ανάγκες τους και τη συντροφιά τους. Προς το παρόν αυτό που έχουν πετύχει - και είναι σημαντικό -είναι μια δικτύωση και πολλές ακόμη αφορμές για να βγαίνουν από το σπίτι τους και να περνούν καλά. Οι απομονωμένοι αλλά κι αυτοί που αναζητούν τη συντροφιά μέσω ομάδων αλληλοϋποστήριξης και κοινωνικοποίησης είναι οι "όψεις" της κοινωνίας που γίνεται όλο και πιο σκληρή, υψώνοντας διαχωριστικές γραμμές και όρια μεταξύ μας.

Χρήστος Γ. Μανιάτης
 Ναύπλιο



ΚΑΡΑΠΑΠΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
 Φυσικοθεραπευτής

📍 Αρκαδίου 8, Αιγάλεω
 ☎ 210 53 13 747
 📞 6988 557 129
 ✉ georgekarapapas1@gmail.com
 🌐 www.physioptic.gr

Πωλείται

Οικόπεδο με παλιό σπίτι
 στη Νέα Φιγαλία
 Τιμή ευκαιρίας: 11.000€
 Τηλ. Επικοινωνίας:
 6971708963

Ο άνθρωπος και ο σκύλος

Από τα πολύ παλιά χρόνια, ο άνθρωπος εξημέρωσε κάποια άγρια ζώα, που θα του ήταν απαραίτητα και θα διευκόλυναν τη ζωή του. Κάποια απ' αυτά του έδωσαν τα λεγόμενα κτηνοτροφικά προϊόντα, όπως κρέας, γάλα, μαλλί, δέρμα, που του εξασφάλιζαν τροφή και ενδυμασία. Κάποια τον βοηθούσαν στις αγροτικές εργασίες και στις μεταφορές και κάποια του πρόσφεραν άλλες υπηρεσίες, όπως βοήθεια στο κυνήγι, προστασία από τα άγρια ζώα και προφύλαξη των καλλιεργειών του από τα φυτοφάγα. Στην κατηγορία αυτή ανήκει και ο σκύλος. Κυρίως ο σκύλος.

Πότε και από ποιους εξημερώθηκε ο σκύλος; Οι ειδικοί έχουν διατυπώσει διάφορες απόψεις οι οποίες δε συμφωνούν μεταξύ τους. Η αρχική άποψη ήταν ότι ο σκύλος εξημερώθηκε κάπου στη Μέση Ανατολή πριν από 30 ή 33 χιλιάδες χρόνια και πρόγονός του ήταν ο γκριζος λύκος της Μικράς Ασίας και ότι στην Ευρώπη ήρθε εξημερωμένος πριν από 11 χιλιάδες χρόνια περίπου. Άλλη μεταγενέστερη άποψη λέει ότι η Ευρώπη προηγήθηκε στην εξημέρωση του σκύλου. Συγκεκριμένα, στις Αρκτικές περιοχές του Βορείου Πόλου, εκεί που οι κάτοικοι κυνηγούσαν τα μαμούθ για τροφή.

Οι λύκοι παρακολουθούσαν, έβλεπαν, και μόλις οι άνθρωποι έπαιρναν τα τμήματα του ζώου που τους ενδιέφεραν, ορμούσαν και έβρισκαν αρκετό και εύκολο φαγητό. Έτσι πλησίασαν τον άνθρωπο και άρχισαν να μετέχουν στο κυνήγι και να βοηθούν. Με την οξυτάτη όσφρησή τους, με την επίσης δυνατή ακοή τους, με την ταχύτητα και τη δύναμή τους ανάγκαζαν τα ζώα και τα οδηγούσαν εκεί που παραφύλαγαν οι άνθρωποι ή οδηγούσαν τους κυνηγούς προς τα μαμούθ. Άρχισε δηλαδή η σχέση τους να γίνεται αμοιβαία επωφελής και ανταποδοτική. Το πρώτο βήμα το έκανε ο λύκος. Στη συνέχεια το εκμεταλλεύτηκε ο άνθρωπος και τον εξημέρωσε.

Ακολούθησε και άλλη εκδοχή. Από ευρήματα στα βάθη της Ασίας, σε πανάρχαιους τάφους, μαζί με ανθρώπινα οστά βρέθηκαν και κρανία σκύλων, που σημαίνει ότι οι Ασιάτες προηγήθηκαν στην εξημέρωση. Μάλιστα υποστηρίχθηκε ότι οι Κινέζοι πρώτοι εξημέρωσαν το σκύλο για... τροφή.

Ανεξάρτητα όμως του πότε και ποιός εξημέρωσε το σκύλο, η ενέργεια αυτή του ανθρώπου ήταν ιδιαίτερα επιτυχής. Ο σκύλος αποδείχτηκε πολυτιμότερος σύντροφος και βοηθός. Στο κυνήγι, στις μεταφορές (έλκθηρα στα χιόνια), στη φύλαξη του ανθρώπου και των υπάρχόντων του. Και όλα αυτά με ένα πνεύμα άριστης συνεργασίας και τυφλής υπακοής.

Όταν εξημερώθηκε ο σκύλος, απέβαλε τις πιο πολλές συνήθειες της φυλής του. Κράτησε όμως μία, τη σπουδαιότερη. Την τυφλή υπακοή στον αρχηγό της αγέλης. Και τώρα ως ήμερος πλέον θεωρεί αρχηγό της αγέλης τον άνθρωπο, το αφεντικό του. Και η αφοσίωσή του και η πίστη του προς αυτόν είναι ολοκληρωτική, χωρίς όρους και προϋποθέσεις.

Έχουν συμβεί και έχουν γραφτεί άπειρα παραδείγματα τυφλής εμπιστοσύνης και υπακοής σκύλων προς το αφεντικό τους. Ουδέποτε σκύλος πρόδωσε τον κύριό του, ακόμη και αν

είχε παράπονο, ακόμη και αν τον έδερνε. Έσκυβε το κεφάλι με ταπεινότητα, σερνότανε στα πόδια του, δηλώνοντας τα διαπιστευτήρια άμετρης αγάπης, αληθινής λατρείας. Τα έχουμε διαβάσει, τα έχουμε ακούσει κατά κόρον.

Προ ετών, όταν η εγγονή μου πήγαινε στο Δημοτικό, μου λέει μια μέρα. Σήμερα είχαμε μάθημα για το σκύλο και μας είπε η κυρία μας να πάμε αύριο ένα τετράστιχο ο καθένας σχετικό με το σκύλο. Μπορείς να με βοηθήσεις; Παίρνω μολύβι και χαρτί και γράφω:

Αν θέλεις μέσα στη ζωή να έχεις γνήσιο φίλο, πρέπει κατά τη γνώμη μου να πάρεις ένα σκύλο.

Το πήγε στο Σχολείο, ανακηρύχθηκε το καλύτερο της τάξης και στο τέλος της σχολικής χρονιάς το συμπεριέλαβαν στο βιβλίο-άλμπουμ που εξέδιδαν, με τα σπουδαιότερα γεγονότα και τις καλύτερες επιδόσεις των μαθητών.

Εκτός από τα καλά ένστικτα που έχει ο σκύλος, έχει και κάποια ιδιαίτερα φυσικά προσόντα. Η όσφρησή του είναι 100.000 φορές πιο ισχυρή από του ανθρώπου. Ναι! Καλά διαβάσατε. Όχι εκατό φορές. Εκατό χιλιάδες φορές. Η ακοή του είναι επίσης πολύ οξύτερη. Συλλαμβάνει υπερήχους που ο άνθρωπος δεν μπορεί. Έχει υψηλή νοημοσύνη και μνήμη. Είναι δε και επιδεκτικός μαθήσεως. Μπορείς να τον διδάξεις και να μάθει πολλά πράγματα. Ξέρουμε όλοι την έκφραση: «Το παιδάκι σου και το σκυλάκι σου όπως το μάθεις».

Τα εμπιστεύτηκε όλα αυτά ο άνθρωπος και μάλιστα προχώρησε και πιο πέρα. Με κατάλληλους χειρισμούς, με διασταυρώσεις, επιλογές, ιδιαίτερη διατροφή και άλλες επιστημονικές ή εμπειρικές ενέργειες κατάφερε να δημιουργήσει πολλές διαφορετικές ράτσες σκύλων. Υπάρχουν γύρω στις 400 ράτσες, που διαφέρουν μεταξύ τους σε πάρα πολλά. Στο μέγεθος, στο βάρος, στο χρώμα, στο τρίχωμα, στην όψη, σε όλα τα χαρακτηριστικά. Επίσης, με κατάλληλες ενέργειες διαφοροποίησε και τις ικανότητες και σήμερα έχουμε σκύλους για εξειδικευμένες εργασίες. Άλλοι είναι φύλακες κοπαδιών (ποιμενικοί - τσοπανόσκυλα), άλλοι κυνηγετικοί, άλλοι διασώστες ανθρώπων που κινδυνεύουν, άλλοι αστυνομικοί, που εντοπίζουν ναρκωτικά και άλλες παρανομίες και εγκληματικές ενέργειες, άλλοι συνοδοί και οδηγοί τυφλών και ανήμπορων ανθρώπων. Τα παλιά χρόνια αλλά και σήμερα στις αγροτικές περιοχές δεν υπάρχει σπίτι χωρίς σκύλο. Απαραίτητος φύλακας για τον άνθρωπο, για τα ζώα του, για τις καλλιέργειές του, για τους κλέφτες, για τα πάντα. Τελευταία ανακάλυψαν πως έχει ο σκύλος την ικανότητα να καταλαβαίνει πότε ανεβαίνει το σάκχαρο στους διαβητικούς και να ενημερώνει τον πάσχοντα να πάρει την ινσουλίνη του.

Αυτά και άλλα πολλά κάνουν οι σκύλοι. Αλλά και τίποτα απ' αυτά να μην κάνουν, είναι ιδανική παρέα, συντροφιά για τον άνθρωπο. Τώρα τελευταία, που τα πολλά προβλήματα και ο δύσκολος τρόπος ζωής έχουν απομονώσει τον άνθρωπο και τον

φορτώνουν ψυχολογικά προβλήματα, ο σκύλος της συντροφιάς, όπως λέγεται, είναι καταλυτικό φάρμακο. Έχει γίνει, θα έλεγε κανείς, απαραίτητη μόδα. Πάρα πολλοί έχουν στο σπίτι τους σκύλο. Έτσι για παρέα και μόνο.

Πέρα από τις γνώσεις μου από τα βιβλία και τις διηγήσεις, έχω και κάποιες προσωπικές εμπειρίες για τους σκύλους. Όταν ήμουνα στο στρατό, μου είχε μπει η ιδέα να πάρω σκυλί. Όχι ένα συνηθισμένο. Ένα λύκοςκυλο. Δεν ξέρω πώς μου είχε κολήσει αυτή η επιθυμία. Οι γνωστοί μου το ήξεραν. Μου τηλεφωνεί μια μέρα ένας χωροφύλακας, από το Ζαγκλιβέρι της Χαλκιδικής, που είχε λύκοςκυλο, και μου λέει: παίρνω μετάθεση για Θεσσαλονίκη και δεν μπορώ να το βολέψω εκεί. Το θέλεις; Το θέλω. Έλα πάρ' το. Παίρνω το στρατιωτικό όχημα, το ντόιτς, και τον οδηγό και πάμε. Τι να ιδώ; Ένα θηρίο. Ήταν οκτώ μηνών και, όπως μου είπε ο χωροφύλακας, ζύγιζε 48 κιλά. Καθίσαμε, σκόπιμα, καμιά ώρα μαζί, ήπιαμε καφέ, το πλησίασα και το χάιδεψα μετά φόβου. Δεν ήταν, βλέπεις, κουτάβι να το συνηθίσω από μικρό. Είχε άγρια όψη. Μου είπε ο χωροφύλακας, πως το είχε πάρει από τσοπάνη, που του είπε ότι το σκυλί ήταν από μάνα σκύλα και πατέρα λύκο πραγματικό. Με το που το άκουσα με πήγε πέντε-πέντε. Εν πάσει περιπτώσει το πήρα με το μαλακό, ανεβήκαμε στην καρότσα του αυτοκινήτου και ξεκινήσαμε για την επιστροφή. Το κράταγα κάργα από το λουρί. Για κακή μου τύχη στο δρόμο συναντήσαμε ένα κοπάδι πρόβατα με δυο-τρία τσοπανόσκυλα. Άρχισαν να γαυγίζουν και να κυνηγάνε το αυτοκίνητο. Αγριεύει ο σκύλος και σώνει και καλά να πηδήξει κάτω. Το τι τράβηξα δε λέγεται. Ευτυχώς σιγά-σιγά απομακρυνθήκαμε και ηρέμησε. Το πήγα στη βάση μου, του βρήκα θέση που θα το έδεναν και άρχισα να το συνηθίζω. Ο ξενώνας που έμενα είχε και εστιατόριο. Κανόνισα να παίρνω τα αποφάγια και αγόραζα και μια φρατζόλα ψωμί του κιλού την ημέρα. Πού να το χορτάσω! Κάθε απόγευμα το έβγαζα βόλτα. Το απόγευμα στα χωράφια με το λουρί του μαζί, για να το ξαναπιάνω χωρίς να το πλησιάζω πολύ.

Στο χωριό εκείνο (Λαγκαδίκια Θεσσαλονίκης) είχε παντρευτεί και ένας Ζουρτσάνος, ο Δημητράκης ο Καπλάνης. Αδελφός του Νίκου και του Θανάση. Κάθε φορά μου έλεγε: δώσε μου το σκυλί, γιατί μου τρώνε οι αλεπούδες τις κότες. Α... μπα. Δε σ' το δίνω.

Σε δυο-τρεις μήνες παίρνω μετάθεση για το Στρυμονικό Σερρών. Πήγα να ιδώ τι γίνεται και να γυρίσω να πάρω το σκυλί. Εκεί όμως δεν εύρισκα να φάω εγώ, όχι να έχω και το σκυλί. Τηλεφωνώ, λοιπόν, στο Δημητράκη τον Καπλάνη: το θέλεις το σκυλί; Ναι αμέ. Ε... πήγαινε πάρ' το. Το πήρε, το κράτησε κανά δυο μήνες, αλλά δε μπορούσε να το χορτάσει φαί και το έδωσε σε μια στρατιωτική μονάδα που είχε έδρα στο χωριό. Από κει και πέρα έχασα τα ίχνη του.

Όταν πρωτοδιορίστηκα δάσκαλος, πήγα σε ορεινό χωριό της Δίβρης, την Κερτίτσα. Ήταν κυνηγότοπος. Πήρα μαζί μου το δίκαννο του πατέρα μου.

Πήγαινα για κυνήγι με το Γραμματέα της Κοινότητας, που ήταν μάστορας στο κυνήγι. Μου έδωσε ο αδελφός



Κυνηγόσκυλο

της μάνας μου, ο Θόδωρος, ένα μικρό σκυλάκι, κυνηγόσκυλο, ράτσας γκέκα. Με τα χαρακτηριστικά χρώματα μαύρο και κανελί. Πάρ' το, μου λέει, να το εκπαιδεύσετε.

Στην αρχή καλά τα πήγαινε. Ψάξιμο, ντορός, κλαφούνημα, αλλά στα δύσκολα μου τα χάλασε. Όταν άκουγε ντουφεκιά, έτρεχε φοβισμένο και κρυβότανε ανάμεσα στα πόδια μου, αντί να τρέξει, να πιάσει το λαγό, αν είναι χτυπημένος, ή να τον γυρίσει πάλι, αν ήταν ακτύπητος. Τον Ιούνιο που τελείωσε το σχολικό έτος, έφυγα. Άφησέ το μου, μου είπε ο Γραμματέας, μήπως το στρώσω. Τον άλλο χρόνο τοποθετήθηκε στο Δραγώγι. Ούτε ξαναπήγα στην Κερτίτσα ούτε έμαθα τι απέγινε το σκυλάκι.

Τώρα, στην οικογένεια της κόρης μου έχουν σκυλί. Το πήρανε πριν από επτά χρόνια κουτάβι. Καλή ράτσα. Καθαρόαιμο Γερμανικό ποιμενικό, λύκοςκυλο. Τώρα έχει γίνει πλέον θηρίο. Το πήγαινε και σε σχολείο 7-8 μήνες, εκπαιδεύτηκε σε πολλά πράγματα και σε συμπεριφορά. Έγινε, όπως λέω εγώ με διάθεση χιούμορ, «μορφωμένο».



Γερμανικό ποιμενικό

Την ημέρα που λείπουν όλοι, είναι στην αυλή του σπιτιού. Όταν γυρίζουν, το μπάτζουν στο σπίτι και γίνεται πλέον μέλος της οικογένειας. Όλους τους αγαπάει, όλους τους πλησιάζει και παίζει, αλλά εκείνον που αναγνωρίζει για αρχηγό και κύριο είναι ο γαμπρός μου. Οι εκδηλώσεις προς αυτόν είναι απεριόριστες. Αρκετά λεπτά πριν γυρίσει στο σπίτι, αρχίζει να ανησυχεί. Γρυλίζει, κάνει βόλτες, πηγαίνει στην πόρτα και περιμένει. Λες και αντιλαμβάνεται ότι έρχεται το αφεντικό. Και να ειπεί ότι ξέρει την ώρα, δεν ισχύει. Ο γαμπρός μου ποτέ δεν έρχεται την ίδια ώρα. Λειτουργεί η διαίσθηση του σκύλου, η ακοή ή και η όσφρηση ακόμα. Τη νύχτα, του έχουν στην άκρη της κουζίνας ένα ρούχο για να κοιμάται επάνω. Δεν πάει όμως εκεί. Πάει στο διάδρομο, ανάμεσα στις δύο ανοιχτές πόρτες των δωματίων των παιδιών, για να βλέπει συγχρόνως και τα δύο κρεβάτια. Τώρα τι είναι αυτό; Προστασία, αγάπη, υπευθυνότητα; Τι απ' όλα; Ή όλα μαζί; Πάντως, ό,τι και να είναι, είναι θαυμάσιο και συγκινητικό. Το σκυλί αυτό, όπως και όλα τα σκυλιά συντροφιάς που είναι στα σημερινά σπίτια των ανθρώπων, είναι προσεγμένα, με τα εμβόλιά τους, με ιατρική φροντίδα, με καθαριότητα, με ειδική διατροφή, με την ταυτότητά τους. Με λίγα λόγια «χρυσούς αιώνας του σκύλου».

Συνέχεια στην 6η σελ.

Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΑΠΟΚΡΙΑΣ

Οι Απόκριες κάθε χρόνο μας προσκαλούν να χαρούμε κάποιες στιγμές και ώρες, ξεχνώντας, έστω και προσωρινά, τα προβλήματα της καθημερινότητάς μας. Να ζήσουμε για λίγο με τον άλλο εαυτό μας, με μεταμφιέσεις, με γλέντια, με γεύσεις βακχικής ελευθερίας, να τηρήσουμε την παράδοση και να συμμετάσχουμε στο εορταστικό κλίμα των ημερών με εύθυμη διάθεση.

Η ελληνική λέξη «Απόκρεως» (Αποκρία) και η ιταλική (με λατινικές ρίζες) «καρναβάλι» (carne=κρέας+vale=χαίρε) σημαίνουν αποχαιρετισμό, αποχώριση από το κρέας και γενικότερα από την διασκέδαση και την καλοφαγία, λόγω της έναρξης της νηστείας της Μ. Σαρακοστής. Στα όψιμα μεσαιωνικά χρόνια η Αποκρία έπαιρνε πάνδημο χαρακτήρα και επικρατούσαν οι μεταμφιέσεις (οι αλλαγές αμφίεσης,

ρουχισμού) και τα μασκαρέματα (η χρήση μάσκας). Το έθιμο αυτό φαίνεται να είναι πάρα πολύ παλιό, να χάνεται στις αρχές της ανθρώπινης ιστορίας, που με βαθιά ριζωμένη την πίστη, ο μασκοφορεμένος γίνεται αυτό που παριστάνει η μάσκα. Στον αρχαίο διθύραμβο, το χορό προς τιμήν του θεού της διασκέδασης Διονύσου ή Βάκχου, ο «προεξάρχων» φορούσε μάσκα (προσωπείο) και έτσι «εξίστατο», έβγαινε δηλαδή από τον εαυτό του και «γινόταν» αυτό που παρίστανε το προσωπείο (π.χ. ζώο). Η χρήση του προσωπείου μάς παραδίδεται ευρύτατη για διάφορους σκοπούς, τελετουργικούς, θεατρικούς, μαγικούς κλπ.

Και σήμερα στο καρναβάλι χρησιμοποιούμε ευρέως τη μάσκα, για να ξεγελάσουμε, να δείξουμε άλλον εαυτό, να ταυτιστούμε με άλλα πρόσωπα, να

προβάλουμε επιθυμίες μας, να σατιρίσουμε, ακόμη και να «ξορκίσουμε» κρυμμένους φόβους και ανεπιθύμητες καταστάσεις.

Σε κάθε περίπτωση είναι πολύ ωραίο, ιδιαίτερα ευχάριστο και χρήσιμο, να δίνουμε στον εαυτό μας τη χαρά της μεταμφίεσης, διασκεδάζοντας και ταυτόχρονα ενισχύοντας την ψυχική μας υγεία.

Το παρόν κείμενο γράφτηκε με αφορμή την Παγκόσμια Ημέρα της Αποκρίας, που, ακολουθώντας τις απόκριες, εορτάζεται τον Φεβρουάριο ή τον Μάρτιο, σαν πρόλογος στην παρουσίαση του επιτυχημένου καρναβαλιού της Ζούρτσας που παραθέτουμε στον περιορισμένο χώρο που διαθέτει η εφημερίδα μας αμέσως πιο κάτω.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΠΑΠΑΓΙΩΡΓΟΥ



Καρναβάλι Νέας Φιγαλίας 2025 Μια γιορτή Παράδοσης, Δημιουργίας και Συλλογικότητας

Το Σαββατοκύριακο 1 και 2 Μαρτίου το χωριό μας ζωντάνεψε με μια σειρά από εκδηλώσεις, που ανέδειξαν την παράδοση, τη δημιουργικότητα και τη συλλογικότητα της τοπικής μας κοινότητας. Από τις προηγούμενες μέρες, εθελοντές ανέλαβαν το στολισμό του χωριού, διακοσμώντας δρόμους και πλατείες με μάσκες και άλλες σχετικές κατασκευές, δημιουργώντας έτσι μια μοναδική ατμόσφαιρα, που προετοίμασε μικρούς και μεγάλους για το αποκορύφωμα των καρναβαλικών εκδηλώσεων. Η αναβίωση της Νυχτερινής Παρέλασης της Μπούλας την 1η Μαρτίου στέφθηκε με απόλυτη επιτυχία, πλημμυρίζοντας τους δρόμους με φως, ήχους και χρώματα. Μικροί και μεγάλοι, ντυμένοι με στολές γεμάτες φαντασία και αυτοσχέδιες δημιουργίες, έδωσαν ζωή σε ένα έθιμο που μετράει χρόνια. Τα κουδούνια αντήχησαν και τα φαναράκια φωτίσαν την νύχτα, φέρνοντας κοντά τους κατοίκους και τους επισκέπτες, οι οποίοι αγκάλιασαν με θέρμη αυτήν την όμορφη αναβίωση.

Την δεύτερη μέρα, η καρναβαλική παρέλαση ανέβασε τον πήχη με την συμμετοχή 16 γκρουπ και αρμάτων, περίπου 150 καρναβαλιστών και πλήθους κόσμου που την παρακολούθησε. Παρά τις περιορισμένες δυνατότητες, το καρναβάλι εξελίχθηκε σε μια εντυπωσιακή γιορτή, βασισμένη στην κοινή προσπάθεια και τη συνεργασία των συμμετεχόντων ομάων και των συλλόγων του χωριού. Η φετινή εκδήλωση δεν ήταν απλώς μια παρέλαση, αλλά μια έκφραση της κοινής προσπάθειας, για να διατηρηθεί η παράδοση και να παραμείνει το χωριό μας ζωντανό και δυναμικό.

Μετά την παρέλαση, στην κεντρική πλατεία το γλέντι συνεχίστηκε με την παρουσίαση παραδοσιακών χορών από το χορευτικό τμήμα του Πολιτιστικού Συλλόγου Ν. Φιγαλίας, υπό την καθοδήγηση του χοροδιδάσκου Κώστα Τζανέτου. Η εμφάνιση του χορευτικού ενθουσίασε το κοινό και πρόσθεσε ξεχωριστή παραδοσιακή νότα στη γιορτή. Ιδιαίτερη αναφορά αξίζει στη σημαντική συμβολή του Κώστα Τζανέτου, ο οποίος με την αγάπη του για τη μουσική και το χορό, καθώς και την πολυτιμή καθοδήγησή του, έχει συμβάλει καθοριστικά στη διατήρηση της παράδοσης και στη μετάδοσή της στις νεότερες γενιές. Επιπλέον, στο πλαίσιο της αναβίωσης της παράδοσης, προσφέρθηκαν μακαρόνια με μυζήθρα σε όλους τους παρευρισκόμενους. Αυτή η όμορφη χειρονομία ήταν μια ευγενική χορηγία του Θωδωρή Γιανναρά και της επιχείρησής του «Ηλις», που παράγει παραδοσιακά ζυμαρικά στο Θολό. Και τον ευχαριστούμε πολύ.

Για τη συμβολή τους στη διοργάνωση του καρναβαλιού αξίζουν συγχαρητήρια και ευχαριστίες ο Α.Ο. Απόλλων Ν. Φιγαλίας, η Διασωστική Εθελοντική Ομάδα Φιγαλίας (Δ.Ε.Ο.Φ.), ο Πολιτιστικός Σύλλογος Ν. Φιγαλίας, ο Πολιτιστικός Σύλλογος Φασκομηλιάς, ο Σύλλογος Γυναικών Ν. Φιγαλίας, ο Σύλλογος Νεολαίας και Άθλησης «Παναγία η Βόγαλη» και όλοι όσοι συνέβαλαν στην κοινή προσπάθεια, είτε με την εθελοντική τους εργασία είτε με τη συμμετοχή τους στα δρώμενα είτε με την οικονομική τους στήριξη είτε με τις προσφορές από τα καταστήματά τους. Το ίδιο ισχύει και για τους θεατές, που με την αθρόα παρουσία τους και με το θερμό τους χειροκρότημα αναγνώρισαν την αξία της συλλογικής προσπάθειας και ενίσχυσαν την αίσθηση της κοινότητας.



Μπούλες, καρναβαλική παρέλαση και χοροί στην πλατεία



Θερμές ευχαριστίες αξίζουν επίσης στον Δήμο Ζαχάρως, που μας παραχώρησε τα ηχητικά συστήματα προς υποστήριξη της μουσικής και της εορταστικής ατμόσφαιρας κατά τη διάρκεια της παρέλασης, και που πρόσφερε σοκολάτες, τις οποίες σκόρπιζαν οι καρναβαλιστές στους θεατές.

Με την πεποίθηση ότι το ζουρτσάνικο καρναβάλι μπορεί να γίνει ακόμα καλύτερο, σας καλούμε όλους την επόμενη χρονιά να γίνετε μέρος αυτής της μεγάλης γιορτής, είτε ως εθελοντές στην προετοιμασία της είτε ως καρναβαλιστές είτε απλά ως θεατές με την κεφάτη παρουσία σας. Μαζί μπορούμε να κάνουμε το καρναβάλι μας ακόμα πιο εντυπωσιακό, ακόμα πιο ζωντανό. Ραντεβού, λοιπόν, την επόμενη χρονιά, για μια ακόμα μεγαλύτερη γιορτή Χαράς, Δημιουργίας, Παράδοσης.

**Η ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΑΡΝΑΒΑΛΙΟΥ
ΝΕΑΣ ΦΙΓΑΛΙΑΣ 2025**



Το έθιμο της «ανάβρασης» την Τσικνοπέμπτη

ΖΗΤΩ Η 25η ΜΑΡΤΙΟΥ 1821 Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΕΠΕΤΕΙΟΥ ΣΤΗ ΖΟΥΡΤΣΑ

Σε κλίμα εθνικής συγκίνησης και υπερηφάνειας πραγματοποιήθηκαν κι εφέτος στο χωριό μας οι καθιερωμένες εκδηλώσεις για την 25η Μαρτίου 1821, που σήμανε την απελευθέρωση από τον οθωμανικό ζυγό και τη δημιουργία του Νέου Ελληνικού Κράτους.

Στις φωτογραφίες εικονίζονται στιγμιότυπα από τις καταθέσεις στεφάνων στην προτομή της Αδαμαντίας Γρηγοριάδου και στο Ηρώο, από την παρέλαση και από τους χορούς στην πλατεία.



Η ΚΑΘΙΕΡΩΣΗ ΤΗΣ 25ης ΜΑΡΤΙΟΥ ΩΣ ΗΜΕΡΑΣ ΚΗΡΥΞΗΣ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ

Όπως είναι γνωστό, η επανάσταση ξεκίνησε από τη Μολδοβλαχία (σήμερα Ρουμανία) με τον Αλέξανδρο Υψηλάντη στις 24 Φεβρουαρίου του 1821. Παρά την για πολλούς λόγους τελική αποτυχία του, ο αγώνας στη Μολδοβλαχία δεν πήγε χαμένος. Έδωσε θάρρος στους Έλληνες, άνοιξε το δρόμο για τον πανελλήνιο ξεσηκωμό και ταυτόχρονα έπαιξε ρόλο αντιπερισπασμού, αφού οι Τούρκοι είχαν έτσι δύο μέτωπα να αντιμετωπίσουν. Γιατί, όμως, καθιερώθηκε και εορτάζεται η 25η Μαρτίου ως ημέρα κήρυξης της Επανάστασης του '21 και όχι η 24η Φεβρουαρίου, ημέρα κήρυξης της στη Μολδοβλαχία από τον Αλέξανδρο Υψηλάντη, ως αρχηγό της Φιλικής Εταιρείας;

Η επανάσταση στην κυρίως Ελλάδα άρχισε με συγκρούσεις που έγιναν λίγες μέρες πριν από τις 25 Μαρτίου: στις 20-21 Μαρτίου στην περιοχή των Καλαβρύτων, Έλληνες επιτέθηκαν εναντίον τουρκικής χρηματαποστολής, αν και πιθανότατα η επίθεση είχε ληστρικά και όχι συνειδητά επαναστατικά κίνητρα. Στις 23 απελευθερώθηκε η Καλαμάτα, με πρωταγωνιστές τον Κολοκοτρώνη και τον Πετρόμπεη Μαυρομυχάλη, και στις 24 η Πάτρα, όπου στις 25 ορκίστηκαν οι εκεί αγωνιστές και όχι στην Αγία Λαύρα Καλαβρύτων, που λέει η παράδοση. Ιστορικά δεν αληθεύουν τα περί 25ης και Αγίας Λαύρας. Στις 25 Μαρτίου δε συνέβη τίποτα εκεί και ούτε ο Παλαιών Πατρών Γερμανός βρισκόταν στην περιοχή. Ο ίδιος, άλλωστε, δεν αναφέρει τίποτα σχετικό στα απομνημονεύματά του. Ωστόσο, η 25η Μαρτίου καθιερώθηκε ως ημέρα-σύμβολο, που συμπυκνώνει όλα τα επαναστατικά γεγονότα εκείνων των ημερών του Μαρτίου του 1821. Η επιλογή της, όμως, έγινε με παρέμβαση της Εκκλησίας στο βασιλιά Όθωνα, ο οποίος την επέβαλε με διάταγμα της 15ης Μαρτίου 1838, για να συμπίπτει με την εορτή του Ευαγγελισμού. Μια κίνηση που αποσκοπούσε στην αναγκαστική και απόλυτη ταύτιση της εθνικής με τη θρησκευτική συνείδηση, για να συνδεθούν, δηλαδή, με το ζόρι οι έννοιες «πατρίς» και «θρησκεία», που εν συνεχεία πολλοί τις καπηλεύτηκαν και προξένησαν εθνικά και κοινωνικά δράματα. Μπορεί, βέβαια, η ημερομηνία

έναρξης να είναι λεπτομέρεια μπροστά στο μείζον γεγονός της επανάστασης και της απελευθέρωσης. Ωστόσο, η επιστημονική ιστορική αλήθεια πρέπει να λέγεται. Και πολύ συχνά αποδεικνύεται ότι δε συμφωνεί με τις δικές μας εθνικές, θρησκευτικές ή άλλες σκοπιμότητες.

Εκτός από τον ανωτέρω λόγο, ο παραγκωνισμός της 24ης Φεβρουαρίου οφείλεται και σε μια προσπάθεια αποκλεισμού της Φιλικής Εταιρείας από την εθνική μνήμη, τόσο στη διάρκεια της Επανάστασης όσο και στη συνέχεια. Πολλοί ήταν αντίθετοι με τη Φιλική Εταιρεία από την αρχή. Ένας λόγος ήταν ο φόβος μήπως θυμώσουν οι ευρωπαϊκές μεγάλες δυνάμεις (Ιερά Σύμμαχια κλπ.), που είχαν ορκιστεί να πατάσουν, όποιους σήκωναν κεφάλι, θεωρώντας τους ληστές και τρομοκράτες. Αλλά και οι πολιτικοί που ανέλαβαν τα ηνία της επανάστασης, εχθρεύονταν τη Φιλική Εταιρεία, στην οποία είχαν μνηθεί και ανήκαν οι περισσότεροι στρατιωτικοί ηγέτες του αγώνα και κανονικά αυτοί έπρεπε να έχουν το πάνω χέρι. Είναι χαρακτηριστικό ότι στις Εθνοσυνελεύσεις που έγιναν στη διάρκεια της Επανάστασης, οι πολιτικοί και οι πρόκριτοι, που με διαβλητές διαδικασίες είχαν την πλειοψηφία, ποτέ δεν μνημόνευσαν τον Υψηλάντη και τον αγώνα των Φιλικών στη Μολδοβλαχία. Ούτε αναγνώρισαν το ρόλο του Δημήτριου Υψηλάντη (αδελφού του Αλέξανδρου), ως αρχηγού, αν και αυτός είχε σταλεί ως διάδοχος του φυσικού ηγέτη της Φιλικής Εταιρείας, εξουσιοδοτημένος να συνεχίσει τον αγώνα στην Ελλάδα μετά τη Μολδοβλαχία. Είναι φανερό ότι η Φιλική Εταιρεία, οι οπλαρχηγοί και οι πολεμιστές θεωρούνταν ως το λαϊκό αγωνιστικό κίνημα, που προκαλούσε «αλλεργία» στους αριστοκράτες πολιτικούς και αποτελούσε κίνδυνο για την εξουσία τους. Ο παραγκωνισμός του λαού, των οπλαρχηγών και των αγωνιστών συνεχίστηκε στο νεοσύστατο κράτος, αρχικά από τους Βαυαρούς επιτρόπους του ανήλικου(!), ακόμα τότε, βασιλιά Όθωνα, στη συνέχεια από τον ίδιο τον ξενόφερτο μονάρχη και... πήγε (και πάει) λέγοντας.

Σημασία έχει, πάντως, ότι το πρώτο καψούλι είχε σκάσει, η σπίθα της λευτεριάς είχε ανάψει και αμέσως

έγινε φλόγα, που την άπλωσαν σε όλη την Ελλάδα τα άξια χέρια των αγωνιστών.

• Την οδήγησε σθεναρά ο Κολοκοτρώνης. Θυσίαστηκαν γι' αυτήν ο Διάκος, ο Παπαφλέσσας, ο Μπότσαρης, ο Ανδρούτσος, ο Καραϊσκάκης και τόσο άλλοι.

• Σεμνά και παλικαρίαση την υπηρέτησαν ο Δημήτριος Υψηλάντης (αδελφός του Αλέξανδρου), ο μπουρλοτιέρης Κανάρης, η αγέρωχη Μπουμπουλίνα, ο Μακρυγιάννης-ποιους να ονομάσει και ποιους να παραλείψει κανείς!

• Την πότισαν με το αίμα τους το Μεσολόγγι, η Χίος, τα Ψαρά. Κάθε ελληνική γωνιά. Κάθε Έλληνας άξιος του ονόματός του και της κληρονομιάς του. Απλοί άνθρωποι του λαού και του κλήρου που μετατράπηκαν σε φοβερούς πολεμάρχους. Ανώνυμες γυναίκες. Αρχόντισσες που κυβερνούσαν στόλους. Ειρηνικές ψαροπούλες που μεταβλήθηκαν σε τρομερά πυρπολικά. Ιστορικά Μοναστήρια που μεταμορφώθηκαν σε μαρουταποθήκες-ολοκαυτώματα της λευτεριάς. Ο λαός και οι άξιοι αρχηγοί του, με ηρωισμό και θυσίες, έβαζαν τις βάσεις της δημιουργίας του ελεύθερου ελληνικού κράτους.

• Γι' αυτούς και για όσα έκαναν είμαστε ευγνώμονες και υπερήφανοι. Οι μελανές σελίδες των εξαιρέσεων, της εμφύλιας διαμάχης και της αρνητικής (έως και προδοτικής) στάσης που κράτησαν ορισμένοι επώνυμοι και μεγαλόσχρημοι παράγοντες, πολιτικοί, οικονομικοί και εκκλησιαστικοί, αλλά και τα σφάλματα και η αρνητική πλευρά επώνυμων αγωνιστών, ούτε εμπόδισαν τελικά και ούτε μειώνουν το θρίαμβο της λευτεριάς. Ας μείνουν πάντοτε καταδικασμένες στην Ιστορία ως «παράδειγμα προς αποφυγήν», αλλά και ως πρόσθετες αιτίες εθνικής αυτογνωσίας και επαγρύπνησης.

(Σημείωση: επενθυμίζουμε ότι μια καλή γενική γνωριμία με την επανάσταση -πέραν των σχολικών βιβλίων- προσφέρει στους ενδιαφερόμενους η σε 4 συνέχειες εξιστόρησή της από τον υπογράφοντα στα φύλλα της εφημερίδας 149, 150, 151 και 152. Από εκεί και το παρόν κείμενο).

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ο άνθρωπος και ο σκύλος

Συνέχεια από την 3η σελ.

Στο μακρινό αλλά και στο πρόσφατο παρελθόν ο άνθρωπος δεν είχε και την καλύτερη συμπεριφορά απέναντι στο σκύλο. Η κλωτσιά πήγαινε σύννεφο. Φαγητό λίγο και ό,τι να 'ναι. Κανά τσουρούλι ξερό ψωμί, κανά κόκκαλο και από κει και πέρα λιγούρα σκέτη. Γι' αυτό έκλεβαν αυγά και κότες ή ό,τι άλλο φαγώσιμο έβρισκαν. «Σκυλίσις ζωή», που λέγαμε. Δεν υπήρχε η σημερινή ευαισθησία των ανθρώπων ούτε νομική κάλυψη που να προστατεύει τα ζώα. Ειδικά για τα αδύσποτα. Οι συνομήλικοί μου θα θυμούνται ένα χωροφύλακα, το Γιάννη τον Τζανετέα. Πάντα είχε στην τσέπη φύλλες (κομματάκια κρέας με δηλητήριο) και, όποιο σκυλί συναντούσε, του την έριχνε. Γι' αυτό και το παρατσούκλι του ήταν «σκυλόγιαννης». Σε κάποιες από τις προηγμένες χώρες υπάρχει ειδική Αστυνομία ζώων. Παρακολουθεί τη συμπεριφορά των ανθρώπων προς τα ζώα. Παρεμβαίνει για να προστατεύει τα απεριποίητα και κακοποιημένα και τιμωρεί τους παραβάτες.

Πριν από εκατό και πλέον χρόνια ο ποιητής και λογοτέχνης Ιωάννης Πολέμης είχε γράψει ένα ποίημα που θα 'λεγα ότι είναι ο προπομπός, ο θεμέλιος λίθος της σημερινής αντιμετώπισης των ζώων. Άργησε, αλλά ήρθε η εποχή που έπρεπε. Για διαβάστε ένα απόσπασμα του ποιήματος.

ΤΑ ΖΩΑ

Ποτέ δε θα πειράξω
τα ζώα τα καημένα
μην τάχα σαν και μένα
και κείνα δεν πονούν;

Θα τα καϊδεύω πάντα
προστάτης τους θα γίνω
ποτέ δεν θα τ' αφήνω
στους δρόμους να πεινούν.

Αν δε μιλούν και κείνα
κι' ο λόγος αν τους λείπει
μήπως δε νιώθουν λύπη
δε νιώθουν και χαρά.

Μήπως καρδιά δεν έχουν
στα στήθη τους κρυμμένη
που τη χαρά προσμένει
κι αγάπη λαχταρά;

Τώρα δεν τολμάς να πειράξεις σκύλο. Έχει αλλάξει η στάση των ανθρώπων αλλά και ο νόμος πλέον προστατεύει τα ζώα και καλά κάνει. «Χρυσούς αιώνας» των ζώων, πραγματικά. Ο σκύλος το δικαιούται αυτό, το αξίζει για την εξαιρετική διαγωγή του, για τις υπηρεσίες του και για τις ικανότητές του. Μόνο που δε μπορεί να μιλήσει. Εξωτερικεύει όμως τις σκέψεις του και τα συναισθήματά του με τη γλώσσα του σώματος, με τη στάση του, το βλέμμα του, τις κινήσεις του, τα αυτιά του και κυρίως με την ουρά του. Αυτή

είναι η γλώσσα του σκύλου. Ανάλογα με τα συναισθήματά του κινείται η ουρά. Είναι χαρωπός, ευχαριστημένος, υπερήφανος; Η ουρά ψηλά, τεντωμένη, καμαρωτή και πηγαινοέρχεται με ταχύτητα. Είναι στεναχωρημένος, λυπημένος, φοβισμένος, δαρμένος; Η ουρά μαζεμένη ανάμεσα στα πόδια του. Έβαλε την ουρά στα σκέλια, που λέμε, ακόμη και για τους ανθρώπους που νιώθουν τα ίδια. Είναι πια παροιμιώδης η κίνηση της ουράς του.

Ο ποιητής και λογοτέχνης Ζαχαρίας Παπαντωνίου έχει γράψει το παρακάτω ποίημα:

ΤΟΥ ΣΚΥΛΟΥ Η ΟΥΡΑ
Έχω ακούσει χίλια λόγια
χαρωπά, λυπητερά,
μα ποτέ καμιά φορά
δε μιλήσανε τα λόγια
σαν του σκύλου την ουρά.

Ανταμώθηκαν άνθρωποι
κι έχουν κλάψει από χαρά
μα ποτέ καμιά φορά
καλωσόρισες δεν είπαν
σαν του σκύλου την ουρά.

Και σε φίλους και σε ξένους
έχει δώσει τη χαρά,
με ξεκάσαν μια φορά
μα πιστός μου μένει ο σκύλος
και σαλεύει την ουρά.

Μετά από αυτό τι άλλο να προσθέσει κανείς; Απλώς, θα τελειώσω με ένα ανέκδοτο που, μέσα απ' την υπερβολή του, επιβεβαιώνεται ότι πράγματι εκφραστής των συναισθημάτων του σκύλου είναι η ουρά του.

Στην αυλή ενός σπιτιού καθισμένοι αντικριστά σε ένα τραπέζακι έπαιζαν χαρτιά ένας άνθρωπος με το σκύλο του. Ένας περαστικός τους βλέπει, σταματάει και κοιτάζει περίεργα. Σε λίγο ρωτάει:

- Τι κάνετε εσείς εκεί;
- Δε βλέπεις; Παίζουμε χαρτιά.
- Δεν είμαστε καλά. Πώς είναι δυνατόν;
- Και όμως είναι.
- Και δε μου λες. Ξέρει ο σκύλος χαρτιά;
- Ξέρει και παραξέρει.
- Για φαντάσου. Σε κερδίζει κιόλας;
- Ε... όχι και να με κερδίζει.
- Ε... τότε, τι χαρτιά ξέρει;
- Κοίταξε να δεις. Χαρτιά ξέρει, αλλά κάνει και μια κουταμάρα.
- Τι κουταμάρα;
- Κάθε φορά που του έρχεται καλό φύλλο, κλαφουνάει και κουνάει την ουρά του. Οπότε εγώ καταλαβαίνω και ανάλογα αντιδρώ.
- Σχόλια πιστεύω δε χρειάζονται.

ΝΙΚΟΣ ΔΗΜΟΣΘΕΝΙΔΗΣ

ΑΠΕΒΙΩΣΕ Η ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑ ΖΩΗ

Στις 25-2-2025 εκοιμήθη εν Κυρίω μετά από σοβαρή ασθένεια η Αντιπρόεδρος του Αρείου Πάγου Δήμητρα Ζώη, η οποία εκόσμησε και τίμησε το Δικαστικό Σώμα επί τέσσερις δεκαετίες.

Γεννήθηκε στη Φασκομηλιά Ν. Φιγαλίας Ν. Ηλείας, όπου και φοίτησε στο Δημοτικό Σχολείο και στη συνέχεια στο Γυμνάσιο Ν. Φιγαλίας. Αποφοίτησε από τη Νομική Σχολή του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης και τίμησε τη Σχολή υπηρετώντας τη Δικαιοσύνη από τα δικαστικά έδρανα με σεβασμό στην αξιοπρέπεια και τα δικαιώματα του ανθρώπου.

Εισήλθε στο Δικαστικό Σώμα τον Ιούλιο του 1984 και προήχθη σε Αντιπρόεδρο του Αρείου Πάγου το Σεπτέμβριο του 2023. Άσκησε τα υπηρεσιακά της καθήκοντα με το ανεπτυγ-



μένο αίσθημα δικαίου που υπήρχε στην ψυχή της, υπηρετώντας με αυταπάρεση την αλήθεια και τη δικαιοσύνη και μέσω της απονομής της τον άνθρωπο.

Μιλούσε πάντα με αγάπη και νοσταλγία για την ιδιαίτερη πατρίδα της και τους συγχωριανούς της στη Φασκομηλιά Ν. Φιγαλίας Νομού Ηλείας, την οποία επισκεπτόταν συχνά.

Η εξόδιος ακολουθία εψάλη στις 26-2-2025 στον Ιερό Ναό Αναλήψεως του Κυρίου Βριλησίων Αττικής και η ταφή της έγινε στο Κοιμητήριο της Φασκομηλιάς Ν. Φιγαλίας Ν. Ηλείας. Ο Θεός ας αναπαύει την ψυχή της εν χώρα ζώντων μετά Αγίων και Δικαίων, όπου επισκοπεί το Φως του Προσώπου του.

Η οικογένειά της

ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΠΙΤΣΙΝΗ

Γιαγιά μου Βερβιτσάνα και πολυαγαπημένη, στη Ζούρτσα ήρθες χρόνια πριν σαν μικροπαντρεμένη.

Τρία παιδιά και οχτώ εγγόνια σε αξίωσε ο Θεός να δεις σε δύσκολα έζησες χρόνια και όμως Τον ευχαριστείς.

Πάντα καλή και ευγενική πρόθυμη να βοηθήσεις πιάτο στο χέρι είχες φαί τα εγγόνια να ταΐσεις.

Με τον παππού μαζί ανεβήκατε της ζήσης το ψηλό βουνό πάντα με πίστη πορευτήκατε και με ελπίδα στο Θεό.

Ο μπακλαβάς η τέχνη σου με κέφι και μεράκι, κάθε 6 Αυγούστου μας εγλύκαινες μες στο καλοκαιράκι.



Πάντα θα σε θυμόμαστε μα και θα προσευχόμαστε να 'σαι με τον παππού καλά μες στο Θεού την αγκαλιά.

Τώρα γιαγιάκα μου γλυκιά, πας σ' άλλον κόσμο, μακριά, όμως, αντίο δεν θα πούμε, γιατί κάπου, κάποτε ξανά Θα 'ρθει η ώρα να ιδωθούμε.

Ο εγγονός σου
Νίκος Τσούτας

ΤΡΟΠΟΙ ΠΛΗΡΩΜΗΣ

Υπενθυμίζουμε ότι οι τρόποι πληρωμής συνδρομών και λοιπών εισφορών είναι οι ακόλουθοι:

- 1) Στην κυρία Άννα Πιτσινή στο Φαρμακείο του χωριού
- 2) Στην τράπεζα ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Αρ. λογ.: 6028 010224 822 (IBAN GR 33 0171 0280 0060 2801 0224 822)
- 3) Στην τράπεζα ALPHA BANK: Αρ. λογ.: 232002 101038017 (IBAN GR 50 0140 2320 2320 0210 1038 017).

Όπως γνωρίζετε, ο Σύλλογος δεν έχει άλλους πόρους και η λειτουργία του και η έκδοση της εφημερίδας εξαρτάται από τις συνδρομές σας και τις τυχόν επιπλέον προαιρετικές εισφορές σας.

ΑΠΟ ΤΟ Δ.Σ.

ΣΗΜΑΝΤΙΚΗ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Παρακαλούμε θερμά όσους πληρώνουν στην τράπεζα συνδρομές της εφημερίδας για τρίτους (π.χ. παιδιά για τους γονείς), να ζητούν να γράφεται στο αποδεικτικό πληρωμής για λογαριασμό τίνος κάνουν την κατάθεση. Διαφορετικά, υπάρχει κίνδυνος να θεωρείται ο καταθέτης ότι πληρώνει δική του συνδρομή, χωρίς να παίρνει εφημερίδα και ο δικαιούχος της εφημερίδας να φαίνεται μη τακτοποιημένος οικονομικά, πράγμα που μπορεί να ερμηνευτεί ως ένδειξη ότι δεν επιθυμεί να παίρνει την εφημερίδα, οπότε κάποια στιγμή είναι ενδεχόμενο να του διακοπεί η αποστολή της.

Κ Ο Ι Ν Ω Ν Ι Κ Α

ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ

- Ο **Κουτσούνης Αθανάσιος του Νικολάου** αποφοίτησε από το Τμήμα Μουσικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων.
Θερμά συγχαρητήρια, καλή σταδιοδρομία.

Γεννήσεις

— Στις 13-6-2024 (διόρθωση) ο **Αλεξάκης Ανδρέας** και η **Σπιθουράκη Μαριάννα** απέκτησαν **κοριτσάκι**.
— Στις 7-1-2025 η **Γεωργία Ιωάν. Μανώλη** και ο **Δημήτριος Τόγελος** απέκτησαν **δίδυμα, αγοράκι και κοριτσάκι**.
— Στις 20-3-2025 ο **Κρανίτης Γιώργος** του Σπ. και η **Δάρρα Γεωργία** απέκτησαν **αγοράκι**.
— Στις 27-3-2025 ο **Κουκλαμάνης Ιωάννης** και η **Βιάρου Γιώτα** απέκτησαν **αγοράκι**.
Να τους ζήσουν τα νεογέννητα.

Απεβίωσαν και ετάφησαν

— Στις 6-1-2025 **Αρβανίτης Μανώλης** (90) στον Άγιο Ηλία.
— Στις 8-1-2025 **Καπλάνη Γεωργία** (91) στον Μοναστήρι.

— Στις 10-1-2025 **Κολώκας Βασίλης** του Κων. (69) στο Μοναστήρι.
— Στις 10-1-2025 **Κόκκινος Μόσχος** (85) στο Μοναστήρι.
— Στις 11-1-2025 **Κομπορόζου-Τάγαρη Βικτωρία** (90) στον Άγιο Ηλία.
— Στις 28-1-2025 **Καπλάνη Νότα** (95) στον Άγιο Ηλία.
— Στις 7-2-2025 **Δήμητρα Βασίλ. Κλέντου** (57) στο Πολύδροσο Αμαρουσίου.
— Στις 3-2-2025 **Σοφία Κλέντου** (88) στον Άγιο Ηλία.
— Στις 25-2-2025 **Ζώη Δήμητρα** του Αναστ. (67) στη Φασκομηλιά.
— Στις 8-3-2025 **Φλέσσα Μαρία** (91) στον Άγιο Ηλία.
— Στις 27-3-2025 **Κίκκου-Παπαγιώργου Ελένη** (75) στο Λέπρεο.
Θερμά συλλυπητήρια στους οικείους τους.

Εισφορές για την εφημερίδα

| | |
|---|------|
| Αβραμοπούλου Αγγελική | 200€ |
| Αγγελοπούλου Βασιλική | 20€ |
| Αγγελοπούλου Νίκη | 30€ |
| Βλάμης Ιωάννης (Τριάντα) | 50€ |
| Βλάχος Αναστ. Ελισσαίος | 30€ |
| Βλάχου Άννα του Θεοδώρου | 10€ |
| Γερόσταθος Κωνσταντίνος | 20€ |
| Γκουβάτσος-Παναγόπουλος Γεώργιος | 20€ |
| Δέδε Χρ. Μαρίνα | 40€ |
| Δημοσθενίδη Δημ. Αθανασία | 20€ |
| Ερίππη Μαρία | 50€ |
| Κάσσαρη Ιωάννα | 20€ |
| Καράπαπα Κων. Παναγιώτα | 20€ |
| Καράπαπας Κων. Αθανάσιος | 20€ |
| Καραχάλιος Θεόδωρος | 20€ |
| Κατσάμπουλα Βικτωρία | 20€ |
| Κρεστεινίτης Αθαν. Γρηγόριος | 25€ |
| Κομπορόζος Γεωρ. Χρήστος | 50€ |
| Κουτσοπούλου Αγγ. Βελούδω | 15€ |
| Κουτσόπουλος Αγγ. Γεώργιος | 15€ |
| Κουτσόπουλος Αγγ. Χρήστος | 15€ |
| Κουτσοπούλου-Παναγιούλα Ξανθή | 10€ |
| Κουτσοπούλου-Πελεκούδα Όλγα (της Αντωνίας Κουτσοπούλου) | 20€ |
| Κουτσούνη Ελένη | 20€ |
| Λαμπρόπουλος Ιωάννης | 50€ |
| Λιάππης Γεωρ. Ιωάννης | 20€ |
| Λιάππης Κ. Γιώργος | 10€ |
| Λούτου-Αντωνίου Αθανασία | 20€ |
| Μανιάτης Γεωρ. Χρήστος | 50€ |
| Μανώλης Γρηγ. Διαμαντής | 20€ |
| Μανώλη Χρ. Ασημίνα | 20€ |
| Μανώλης Αναστ. Χρήστος | 20€ |
| Μανώλη-Παγανού Σοφία | 20€ |
| Μπιλιώρη Θ. Αναστασία | 20€ |
| Μπιλιώρη Θ. Φωτεινή | 20€ |

| | |
|---|-----|
| Μπιρπανάγου-Αποστολοπούλου Χριστίνα Γρ. | 10€ |
| Μπιρπανάγου-Μαλιτζέζου Μαρία Γρηγ. | 10€ |
| Μπιρπανάγου-Παντρεμένου Βασιλική Γρηγ. | 10€ |
| Μπιρπανάγος Γρηγ. Νικόλαος | 10€ |
| Μπιρπανάγος Γρηγ. Πανάγος | 10€ |
| Παγανού Σπ. Αγγελική | 20€ |
| Παλούμπας Βασίλειος | 10€ |
| Παπαϊωάννου-Κριτσέλη Αθηνά | 50€ |
| Πάυλος Γεώργιος (ιερέας) | 20€ |
| Πιτσινής Γεωρ. Σωτήρης | 20€ |
| Σταυροπούλου Γεωργία | 50€ |
| Τσούτα-Τραυλού Κωνσταντίνα | 40€ |
| Χατζής Αντ. Χρήστος | 50€ |

Εις μνήμην

— **Ζώης Αναστ. Δημήτρης 50 ευρώ εις μνήμην της αδελφής του Δήμητρας.**
— **Ζώης Αναστ. Ιωάννης 50 ευρώ εις μνήμην της αδελφής του Δήμητρας.**
— **Καπλάνη Κυριακούλα 50 ευρώ εις μνήμην της μητέρας της Νότας.**
— **Παπανδρέου Νικ. Ανδρέας 50 ευρώ εις μνήμην της εξαδέλφης του Δήμητρας Κλέντου.**
— **Παπανδρέου Νικ. Γεώργιος 500 ευρώ εις μνήμην της εξαδέλφης του Δήμητρας (Ντίμης) Κλέντου.**
— **Παπαγιώργου Αν. Γιώτα 20 ευρώ εις μνήμην της εξαδέλφης της Ελένης Κίκκου.**

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ ΔΗΜΗΤΡΑΣ ΒΑΣ. ΚΛΕΝΤΟΥ

α) **Συγγενείς και φίλοι πρόσφεραν στα Παιδικά Χωριά SOS το ποσό των 2.417€.**
β) **Επίσης, στη μνήμη Δήμητρας Βασ. Κλέντου πρόσφεραν στην εκκλησία για την αποκατάσταση του ναού του Αγίου Νικολάου οι κάτωθι:**
— **Οι γονείς της και τ' αδελφία της 300 ευρώ.**
— **Καροτσιέρης Γεώργιος (φίλος της οικογένειας) 1.500 ευρώ.**
— **Κέκη Μίνα 200 ευρώ.**

ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΕΛΕΝΗΣ ΚΙΚΚΟΥ

Η Ελένη Κίκκου ήταν κόρη της νονάς μου, της Γεωργίτσας και του Γεωργίου Παπαγιώργου από τη Ζούρτσα. Θαύμαζα, όπως όλοι, την ομορφιά της. Παντρεύτηκε στο Λέπρεο τον Γιώργο Κίκο και έκαναν μια ζηλευτή οικογένεια με δύο κόρες.

Η μοίρα τους χτύπησε, όταν, στις αρχές της δεκαετίας του '80, έχασε πολύ νωρίς τον άντρα της. Πόνεσε αλλά αγωνίστηκε! Ανέλαβε αμέσως τα ηνία της οικογένειας με δύο μικρά κοριτσάκια και όλες τις αγροτικές δουλειές με τα θερμοκήπια. Οδηγούσε με θάρρος, τότε, το τρακτέρ και τα έφερνε όλα εις πέρας, με απίστευτη δύναμη ψυχής και αξιοπρέπεια, παρ' όλες τις δυσκολίες που της επιφύλαξε η ζωή. Είδε τις κόρες της να δημιουργούν δικές τους οικογένειες και ευτύχησε να χαρεί τα εγγόνια που της χάρισαν, μαζί τους και η ίδια εκεί, όπως πάντα, βράχος. Καλό ταξίδι, αγαπημένη μου Ελένη.

**Η εξαδέλφη σου
Γιώτα Αν. Παπαγιώργου**

Αποχαιρετισμός στη Ντίμη μας

Πολυαγαπημένη μου Ντιμούλα, σήμερα 10 Φεβρουαρίου 2025, ήρθαμε στον Ιερό Ναό του Αγίου Αθανασίου Πολυδρόσου-Χαλανδρίου, να συμπιάσουμε και να συμπροσευχηθούμε στην εξόδιο ακολουθία. Η ατμόσφαιρα είναι κατανυκτική.

Λίγα λόγια για τη ζωή και τις σπουδές σου. Τελείωσες το 2ο Γυμνάσιο - Λύκειο Αθηνών. Σπούδασες Γαλλική Γλώσσα και Φιλολογία στο Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών. Έλαβες μεταπτυχιακό τίτλο σπουδών από το University of Kent at Canterbury στο Ηνωμένο Βασίλειο στις Διεθνείς Σχέσεις με θέμα διατριβής «Σχέσεις Κύπρου - ΕΟΚ 1972-1990: Από τη Συμφωνία Σύνδεσης στην αίτηση για πλήρη ένταξη». Γνώριζες άριστα Γαλλικά και Αγγλικά ενώ είχες παρακολουθήσει και μαθήματα Ισπανικών.

Αγάπησες πολύ την Ελλάδα και ταξίδεψες σε πολλά μέρη της, καθώς και σε πολλές χώρες της Ευρώπης και στις ΗΠΑ.

Ευχαριστώ το Θεό που σε χάρισε στην οικογένειά μας για πενήντα έξι χρόνια. Ζήσαμε μαζί πολλές ευτυχισμένες στιγμές, χαρές και λύπες.

Το περασμένο καλοκαίρι στη Ζούρτσα και στο Θολό χάρηκες τη θάλασσα, έπαιξες στα κύματα με τις ανιψιές σου Ναταλία και Σίλια. Γλέντησες στη Ζούρτσα στη γιορτή της Γυναίκας, χόρεψες τον ικαριώτικο χορό, λυγερή και μπροστάρισσα. Σε καμαρώσαμε όλοι και σε θαυμάσαμε. Μετά πήγες για αρκετές ημέρες στην Ικαρία που



αγάπησες πολύ από μικρή. Διασκεδάσες με τους φίλους σου στα Ξακουστά πανηγύρια της.

Όμως το καλοκαίρι πέρασε σα ρίγος και ο χειμώνας έφθασε βαρύς. Τι γρήγορα που τελείωσε κι ο τρύγος, δεν πρόφθασες καρδιά μου να χαρείς. «Άλλα μεν βουλαί ανθρώπων άλλα δε Θεός κελεύει».

Σε λίγους μήνες η ασθένειά σου χειροτέ-

ρεψε. Τέλος, σε νίκησε στα μαρμαρένια αλώνια ο χάρος. Έσβησες το ξημέρωμα της 7ης Φεβρουαρίου ήρεμα, γαλήνια και ειρηνικά. Παρόντες ήταν την ώρα του «μισεμού» ο αγαπημένος σου αδελφός Νάσος και η νύφη σου Τίνα.

Μου έρχονται στο νου οι στίχοι από το ποίημα του Κωστή Παλαμά «Ο Τάφος» (1898), που έγραψε για τον πρόωρο θάνατο του γιού του Άλκη:

«γλίστρησε σιγά - κρυφά
και πέταξ' έδω πάνω,
και στὸ σπίτι τ' ἄραχνο
γυρνώντας, ὦ ἀκριβέ μας,
γίνε ἀεροφύσημα
καὶ γλυκοφίλιπσέ μας!»

Όταν ο πολυεύπλαχνος και πανάγαθος Θεός μας καλέσει κοντά του, θα ξανασιμίζει η οικογένεια στην γειτονιά των Αγγέλων και θα συνεχίσουμε τη ζωή μαζί.

Καλό ταξίδι στη μακαρία γη, τα ουράνια βασίλεια. Αιώνια σου η μνήμη, πολυαγαπημένη μας Ντιμούλα. Καλό παράδεισο.

**Ο πατέρας σου
Βασίλειος Αθ. Κλέντος**

Αγαπημένη μου Ντηντ (όπως σε φωνάζαμε)

Όπως γνώριζες και γνωρίζεις — τώρα που με βλέπεις από εκεί πάνω — δεν μου είναι εύκολο να εκφράσω όσα νιώθω. Δυσκολεύομαι να βάλω σε λέξεις την αγάπη και την εκτίμηση που νιώθω για σένα. Σήμερα, όμως, θέλω να βρω τα λόγια, γιατί η αγάπη μου για σένα αξίζει να ειπωθεί.

Ήσουν ένας άνθρωπος με μεγάλη καρδιά. Πάντα νοιαζόσουν για τον κόσμο γύρω σου και ιδίως για τους κοντινούς σου ανθρώπους. Εγώ και η Σίλια, οι ανιψιές σου, εισπράτταμε τη μεγαλύτερη αγάπη και τη στοργή σου. Από τις ώρες που περάσαμε πάνω από ένα γραφείο διαβάζοντας Γαλλικά, έως και τα ταξίδια μας στα χωριά μας και το εξωτερικό. Πάντα μας φρόντιζες και ήθελες μόνο το καλύτερο για εμάς.

Οι αναμνήσεις από τα γέλια μας, οι συμβουλές που πάντα μας έδινες απλόχερα, οι παρατηρήσεις που μας έκανες όταν δεν ήμασταν συνεπείς στα διαβάσματά μας. Ήσουν πάντοτε εκεί για εμάς και πάντοτε πραγματοποιούσες όλες μας τις επιθυμίες.

Ήσουν η ήρεμη δύναμη και η φωνή που δεν έπαψε ποτέ να μας υποστηρίζει παρασκηνακά στις κόντρες μας με τους γονείς μας, και για όλα αυτά σε ευχαριστούμε από τα βάθη της ψυχής μας.

Καλό ταξίδι και καλό παράδεισο, Ντηντ μου, στη γειτονιά των αγγέλων. Θα είσαι για πάντα το πιο φωτεινό αστέρι στον ουρανό.

**Οι ανιψιές σου,
Ναταλία και Σίλια**

ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΝΟΤΑΣ ΚΑΠΛΑΝΗ



Την θλίψη σκόρπισε στην τοπική κοινωνία της Ν. Φιγαλίας η απώλεια της Νότας Καπλάνη στις 29-1-2025. Η επαγγελματική της πορεία ως μοδίστρα (εκπαίδευσε πάνω από 40 κοπέλες) και κατόπιν ως έμπορος την έχουν κατατάξει στις σπουδαίες προσωπικότητες που πέρασαν από την περιοχή. Γεννήθηκε το 1930 στο Φανάρι Ηλείας, το γένος Πάπαρη. Μεγαλώνοντας μετέβη στην Αθήνα μαζί με τους γονείς της, όπου τελείωσε την σχολή μοδιστρικής (Καραγιάννη). Το 1955 παντρεύτηκε τον Παναγιώτη Καπλάνη και απέκτησαν δύο κόρες, την Κούλα και την Πίτσα. Κατά τη διάρκεια της ζωής της ανέπτυξε αξιόλογη δράση τόσο στα κοινωνικά όσο και στα θέματα αλληλεγγύης. Το 2016 έχασε την πολυαγαπημένη της Πίτσα. Συνέχιζε να αγωνίζεται και να δίνει κουράγιο στους δικούς της ανθρώπους. Βοηθούσε συνέχεια τον συνάνθρωπό της, ήταν πάντα δοτική και ακούραστη έως το τέλος της ζωής της.

**Μανούλα μου, θα σε αγαπάμε πάντα.
Η κόρη σου και τα εγγόνια σου**

Η συνεστίαση του Συλλόγου μας

Την Κυριακή 23-2-2025 πραγματοποιήθηκε με επιτυχία η καθιερωμένη ετήσια συνεστίαση του Συλλόγου μας στο κέντρο «Χοχλιός», στο Ν. Ηράκλειο. Μεγάλη ήταν η συμμετοχή των μελών και των φίλων του Συλλόγου, που είχαν την ευκαιρία να ανταμώσουν και να διασκεδάσουν με το ποικίλο μουσικό πρόγραμμα που παρουσίασε ο Βαγγέλης Κονιτόπουλος με την ορχήστρα του και με το κλαρίνο του Γρηγόρη Θανάσουλα, από τα μέρη μας.

• Η πρόεδρος του Συλλόγου κ. Γιώτα Παπαγιώργου καλωσόρισε και ευχαρίστησε όλους για τη συμμετοχή τους και ανακοίνωσε την παρουσία εκπροσώπων άλλων φορέων και των συμπατριωτών, που ήρθαν από το χωριό για τη συνεστίαση.

Στη σύντομη ομιλία της είπε, μεταξύ άλλων, τα εξής: Δεν θα ήθελα να σας απασχολήσω πολύ και να εκφωνήσω μακροσκελή λόγο, μια και σήμερα προέχει η χαλαρή μας διάθεση και η διασκέδασή μας σε μια ακόμη ετήσια συνεστίαση του Συλλόγου μας. Θέλω, όμως, να εκφράσω τη χαρά και τις ευχαριστίες, τόσο τις δικές μου όσο και των μελών του διοικητικού συμβουλίου προς όλους σας, που τιμάτε και ενισχύετε με την παρουσία σας για άλλη μια φορά αυτή μας την εκδήλωση, που έχει γίνει θεσμός, όχι από συνήθεια, αλλά θεσμός που σηματοδοτεί την ανάγκη να συναντιόμαστε οι παλιότεροι, να γνωριζόμαστε με τους νεότερους, και να ανανεώνουμε αυτά που δεν πρέπει να ξεχνάμε υπό το βάρος των προβλημάτων της καθημερινότητας και εξαιτίας των αποστάσεων που μας χωρίζουν μέσα στη μεγαλούπολη που ζούμε: ότι, δηλαδή, είμαστε συμπατριώτες, είμαστε συγχωριανοί, έχουμε κοινές ρίζες και δεσμούς, που πρέπει να ενισχύουμε, γιατί αυτό είναι η άμυνά μας και η αντίστασή μας στην αποξένωση και στην αλλοτρίωση που μας απειλούν και που μας επιβάλλουν οι ρυθμοί της σύγχρονης ζωής, υπονομεύοντας τις ανθρώπινες διαπροσωπικές και κοινωνικές σχέσεις και γενικότερα την κοινωνική συνοχή. Ενάντια σε αυτό τον κίνδυνο και την ύπουλη προσπάθεια αντικατάστασης του συλλογικού από το ατομικό, όλοι εμείς οι Ζουρτσάνοι, είτε παρόντες είτε απόντες σήμερα, πρέπει να μεγαλώνουμε το Σύλλογό μας, να ενισχύουμε τις εκδηλώσεις του, να δυναμώνουμε τους δεσμούς μας και να μην αποκοπούμε από τις ρίζες μας. Αυτή η ωραία και ζωτικής σημασίας λέξη για τη φύση, οι ρίζες, έχει αντίστοιχη σημασία και για τη συνέχιση της ζωής κάθε μικρής ή μεγάλης ανθρώπινης κοινωνίας. Και επιτρέψτε μου, τελειώνοντας, να πω ότι μια τέτοια ελπιδοφόρα υπόσχεση δίνει η αθρόα παρουσία σας εδώ σήμερα.

Σας ευχαριστώ και εύχομαι καλή διασκέδαση.

• Ακολούθησε φαγητό, διασκέδαση και χορός με την έμπειρη ορχήστρα, ενώ παράλληλα διεξαγόταν η διαδικασία της κλήρωσης των λαχνών. Και από όσα κατάφερε να απθανάτισει ο εθελοντής φωτογράφος μας, δημοσιεύουμε κάποιες αντιπροσωπευτικές φωτογραφίες, όσο μας επιτρέπει ο διαθέσιμος χώρος της εφημερίδας.



Βασίλειος Παλούμπας

Ασφαλιστικός Πράκτορας – Συντονιστής
 Γενικές Ασφαλίσεις – Ζωής – Υγείας PROTECTSLIFE
 Σωτήρος 8, Αγία Παρασκευή, Τ.Κ. 15343, Αττική
 +30 210 6399 441 | +30 697 4788 388
 e-mail: info@protectslife.gr www.protectslife.gr



Mavroidis Dimitrios
 Real Estate Services

T 2621100545 M 6973056233
 E dmavroidis.remax@gmail.com
 S www.remaxilias.gr
 66 Patron str. • Pyrgos • 27131 • Greece
 REMAX ilias @remaxilias
 #1 International Real Estate Network

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΝΕΑΣ ΦΙΓΑΛΙΑΣ

• Ο Σύλλογος Γυναικών Νέας Φιγαλίας πραγματοποίησε εκδήλωση για την κοπή της πρωτοχρονιάτικης πίτας το βράδυ της 26ης Ιανουαρίου 2025 στο CAFÉ ADAM'S (Πέτρος).

Κατά τη διάρκεια της εκδήλωσης ο Σύλλογος τίμησε τον επί 54 χρόνια ιεροψάλτη της ενορίας μας, συμπατριώτη Κατσάμπουλα Παναγιώτη με τιμητική πλακέτα για την προσφορά του (φωτ. επάνω).

• Επίσης ο Σύλλογος διοργάνωσε στις 8 Μαρτίου εκδήλωση για την Παγκόσμια Ημέρα της Γυναίκας στο κέντρο «Πανόραμα».

Στην κάτω φωτογραφία εικονίζονται στη μέση η πρόεδρος Άννα Πιτσινή και ο δήμαρχος Κ. Μητρόπουλος, αριστερά η γραμματέας Κατσιώλη Φανή και δεξιά η αντιπρόεδρος Ζευγίτη Αγγελική.



Ενοικιάζονται Διαμερίσματα

στη Νέα Φιγαλία (Ζούρτσα)

ΓΡΗΓΟΡΟΠΟΥΛΟΣ ΣΠΥΡΟΣ

Τηλ.: Γρηγόρης 6972496616
 Σπύρος 0015168481119




Λούτος Παύλος

6977 638188
 Νέα Φιγαλία

ΕΝΟΙΚΙΑΣΕΙΣ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΩΝ

Manto House

Νέα Φιγαλία Ηλείας

(+30) 6939966167

2625041638 - 2102612058

